

РЕШЕНИЕ

№ 242

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20.09.2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 247 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В.Б.С. от гр. Перник против решение № 143 от 04.06.2012г. на Районен съд–Радомир, постановено по н.а.х.д. № 174 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 100/10.02.2012 г., на Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.Б.С. за нарушение по чл. 139, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като на основание чл. 179, ал. 3, т. 4, предл. 1 от ЗДвП е определено налагане на административно наказание „глоба” в размер на 300 (триста) лв..

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. В проведеното открито съдебно заседание се явява пълномощника на касационният жалбоподател, който пледира за отмяна на съдебния акт, респективно отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на Районен съд - Радомир като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

При извършваната служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът констатира наличие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на лицето, посочено за нарушител, поради препятстване на същото да разбере какво точно нарушение му се вменява, което безспорно е било основание за отмяна на процесното наказателно постановление само на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. Мотивите са следните:

Атакуваното наказателно постановление, издадено срещу касационния жалбоподател съдържа в обстоятелствената си част следното описание: „на 01.02.2012 г. на път 1 клас, №1, км. 305 по път I-I, км 305 разклон гр. Радомир III-627 ... водач на МПС – лек... управлява..., без да е закупил валиден винетен стикер по реда на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата за движение по републиканската пътна мрежа.” На следващо място в НП е посочено, че с това си поведение водачът е нарушил разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Въз основа на така констатираното нарушение е постановено С. да бъде административно наказан на основание чл. 179, ал. 3, т. 4, предл. 1 от ЗДвП. Съгласно така вписаната последно цитирана санкционна норма „водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП или на превозното средство е залепен винетен стикер с графично оформление, което е различно от одобреното, се наказва с глоба, както следва: при управление на ППС за превоз на пътници с 8 или по-малко места с мястото на водача – 300 лв.” Това посочване на нарушена законова разпоредба касационния съд намира за неточно в смисъл на несъществуващо, както и несъответно на обстоятелствената част на НП, а основаниято за налагане на административно наказание – непрецизно вписано, с което правото на лицето, посочено за нарушител е ограничено до степен същото да не може да разбере какво точно нарушение му се вменява, че е извършил, за да може адекватно да организира своята защита.

На първо място нормата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП съдържа препратка по отношение реда за заплащане на винетна такса - към ЗП и неговия чл. 10, ал. 1, т. 1, регламентиращ, че за преминаване по републиканските пътища, министерският съвет може да въвежда само една такса, в случая по т. 1 – винетна. В процесното НП административнонаказващия орган е изменил съдържанието на препратката на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, като е посочил за приложим реда на чл. 10, ал. 2 от ЗП, който е неотносим към процесното нарушение, като към датата на извършване и установяване на нарушението регламентира не реда за плащане на винетни такси, а забраната за дискриминация по отношение на международния трафик и за нарушаване на конкуренцията между отделните превозвачи в резултат на въвеждането на различни такси. Неплащането на винетната такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, е установеното изпълнително деяние и в санкционната норма на чл. 179, ал. 3, т. 4, предл. първо от ЗДвП. Така с посочването на нормата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП едновременно с нормата на чл. 10, ал. 2 от ЗП, към която първата норма не препраща и не е в логическа връзка, нарушителят е санкциониран за нарушение на несъществуваща към момента на извършване на нарушението разпоредба на ЗДвП, с което е допусната неяснота относно деянието, прието за осъществено от В.С.. Така последният е препятстван да организира защитата си в производството по налагане на административно наказание до съдебната фаза на процеса.

Предвид гореизложеното неправилни са изводите на решаващия състав на първата съдебна инстанция, че при започването и провеждането на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални

нарушения. Описаните несъответствия между сочените като нарушени правни норми в мотивната и диспозитивната част на НП създават неяснота за самото нарушение и лишават санкционираното лице от ефективна защита, което е негово основно право в процеса. Това на свой ред опорочава и цялата административнонаказателна процедура по ангажирането на отговорността на касатора и самостоятелно обуславят незаконосъобразност на наказателното постановление. Районният съд е следвало е да констатира въпросното съществено процесуално нарушение и да отмени издаденото от началника на сектор „ПП” на ОД на МВР - Перник наказателно постановление като незаконосъобразно. Като не го е извършил, съдът е приложил неправилно закона, което покрива хипотезата на чл. 348, ал. 2, предл. първо от НПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което решението ще бъде отменено, както следва да се отмени като незаконосъобразно и издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. последно от ЗАНН Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 143 от 04.06.2012г. на Районен съд–Радомир, постановено по н.а.х.д. № 174 по описа на съда за 2012г., като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 100/10.02.2012 г., на Началник сектор ”Пътна полиция” към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.Б.С. от гр. Перник за нарушение по чл. 139, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 (триста) лв. на основание чл. 179, ал. 3, т. 4, предл. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.